

بیانیه تحریریه

چرا ایران پس از دهه‌ها به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر رفت؟

قرار دهد. هدف آن، ترسیم تصویری منسجم از یک‌گذار است؛ گذاری که هنوز در میانه راه قرار دارد و ابعاد مختلف آن همچنان محل بحث، ارزیابی و تصمیم‌گیری است.

در این روایت، تلاش شده است صداهای مختلف در کنار یکدیگر شنیده شوند؛ از تحلیل کارشناسان درباره ریشه‌های ناترازی و تجربه‌های جهانی گرفته تا دیدگاه سیاست‌گذاران، مدیران اجرایی، سرمایه‌گذاران و مجریان پروژه‌ها. همچنین، برخی از مهمترین پرسش‌ها و ابهاماتی که درباره مسیر توسعه تجدیدپذیرها مطرح می‌شود، بر پایه داده‌ها و مستندات موجود مورد بررسی قرار گرفته است.

این پرونده نه در پی اثبات یک ادعاست و نه در پی نفی یک دیدگاه. هدف آن، فراهم کردن بستری برای فهم دقیق‌تر مسئله‌ای است که آثار آن، فراتر از صنعت برق، بر اقتصاد، محیط‌زیست، امنیت انرژی و زندگی روزمره جامعه تأثیر خواهد گذاشت. شاید سال‌ها بعد، درباره موفقیت یا ناکامی این مسیر بتوان با اطمینان بیشتری سخن گفت. اما برای داوری درباره آینده، ابتدا باید لحظه آغاز تغییر را شناخت.

این پرونده، تلاشی است برای روایت همین لحظه.

هر دوره‌ای از تاریخ، پرسش‌هایی دارد که پاسخ به آن‌ها تنها با مرور رویدادها ممکن نیست؛ باید مسیر شکل‌گیری آن‌ها را روایت کرد.

یکی از این پرسش‌ها امروز پیش روی صنعت برق ایران قرار دارد:

چرا توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، پس از سال‌ها حضور در برنامه‌ها و اسناد، اکنون به یکی از مهمترین اولویت‌های سیاست‌گذاری کشور تبدیل شده است؟ پاسخ این پرسش را نمی‌توان در یک خبر، یک آمار یا حتی افتتاح چند نیروگاه جست‌وجو کرد. این تغییر، حاصل برهم‌کنش مجموعه‌ای از عوامل فنی، اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی است؛ عواملی که طی سال‌ها، آرام‌آرام ضرورت بازنگری در الگوی توسعه صنعت برق را آشکار کردند.

در این میان، انرژی‌های تجدیدپذیر دیگر تنها نماد فن‌آوری‌های نو با دغدغه‌های زیست‌محیطی نیستند. آن‌ها به بخشی از گفت‌وگوی امروز درباره امنیت انرژی، پایداری شبکه، سرمایه‌گذاری، بهره‌وری، توسعه صنعتی و آینده اقتصاد برق ایران تبدیل شده‌اند.

از همین رو، این پرونده تلاش نمی‌کند صرفاً مجموعه‌ای از گزارش‌ها یا گفت‌وگوها را کنار هم